

Ja es tev pajautātu, vai tu esi “glābts”, tu droši vien man atjautātu: “Glābts no kā?” Ir grūti lietot šo vārdu, neasociējot to ar izglābšanos no katastrofas, nāves, bailēm vai no kā cita, kas radītu man briesmas.

Mēs, kristieši, vārdu “glābts/ glābšana” lietojam saistībā ar Jēzus atnākšanu uz zemi un iemiesošanos. Viņš atdeva Savu dzīvību pie krusta un augšāmcēlās no nāves varas Dieva spēkā. Ebrejiem 2:14 Viņš tagad vēlas dzīvot mūsos un “glābt” mūs no grēka un tā iznīcinošās varas gan mūs, katru atsevišķu cilvēku, gan sabiedrību kopumā un visu pasauli.

Bet kas tieši ir “glābšana/ glābts” un kā šī vārda nozīme ietekmē mūsu dzīvi šodien?

Paskatīsimies, kā šis vārds/ jēdziens tiek lietots Bībelē. Šis vārds dažādās formās tikai Jaunajā Derībā vien ir lietots apmēram 90 reižu. Tas acīmredzami ir svarīgs vārds. Vairumā gadījumu tas ir lietots saistībā ar Jēzu. Viņa vārds ir tulkojums no vārda “Jozua”, kas nozīmē “Jahve ir pestīšana/ pestītājs”. Bet jautājums joprojām paliek: ko Jēzus atnāca izglābt jeb izpirkt?

Ir grūti lietot vārdu “glābts” Bībelē, neredzot atsauci uz vārdu “grēks”. Šķiet, ka šie divi vārdi bieži ir saistīti, lai gan tie ir pretējas nozīmes. Piemēram, Pāvils rakstīja Timotejam, ka “Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus”. 1.Timotejam 1:15

Šet mēs redzam, ka vārdi “glābt/ grēcinieki” ir lietoti kopā, un tas noteikti ir mums par svētību, jo mēs esam tie grēcinieki, ko Jēzus atnāca glābt! Grēks un ļaunums nav ilūzija – diemžēl tie ir ļoti reāli. Var sacīt, katrā mūsdienu filmu sižetā ir attēlots ļaunums kādā formā, pat ja tā būtu bērnu animācijas filma.

Protams, Dievs nekad nebija plānojis, ka cilvēki izvēlētos Viņam neklausīt un atšķirties no Dieva. Būt par grēciniekiem – tas nozīmē, ka mēs esam atšķirti no Dieva, kurš ir svēts. Svētums un grēks nevar sajaukties, tāpat kā eļļa un ūdens nesajaucas.

Grēkam ir divi aspekti, kas mums jāsaprot. Pirmkārt, mēs neesam “grēcinieki” *tādēļ*, ka grēkojam – tāpat kā zivs nav zivs *tādēļ*, ka tā peld ūdenī. Mēs grēkojam *tādēļ*, ka ESAM grēcinieki un mums nepieciešama glābšana no grēka varas, ko Dievs piedāvā caur Jēzu Kristu. Mēs esam mantojuši savu grēcīgo dabu caur Ādamu – neviens cilvēks no šī stāvokļa izvairīties nevar. Romiešiem 3:23-24, 5:6-9, 6:23, Efeziešiem 2:8-9 Tāds ir mūsu “stāvoklis” – mēs ESAM grēcinieki un mums vajadzīgs glābējs!

Mums par laimi, Dievs ir uzņēmies iniciatīvu un parūpējies par veidu, kā mēs varam atgriezties pie Viņa, būdami “glābti”. Mēs priecājamies, ka Dievs piedzima cilvēciskā miesā kā Jēzus Kristus un uzņēmās izciest mūsu sodu par grēkiem. Dievs zināja, ka paši mēs sevi izglābt nevaram, tāpat kā nespējam sagādāt bezgrēcīgu pārstāvi no mūsu vidus.

Kad mēs uzticamies Jēzum Kristum, mēs vairs neesam tumsas bērni, tas ir, piederoši sātana valstībai, bet mēs kļūstam par Viņa bērniem – gaismas bērniem. Efeziešiem 5:8, 1.Tesalonīkiešiem 5:5

Šajos divos glābšanas aspektos ietverts “vienreiz par visām reizēm” fakts, kā arī “dienu no dienas” realitāte.

“Vienreiz par visām reizēm” ir saistīts ar to, ka tu kā Dieva bērns esi izņemts no sātana valstības un uz palikšanu esi ielikts Dieva Valstībā kā Viņa bērns. Šis notikums notiek tikai vienu reizi – ne katru dienu. Šo “stāvokli” mums sniedz Dievs, kad mēs esam ticējuši, ka Viņš mūs izglābis.

Otrkārt, kad mēs uzticamies, ka Jēzus Kristus mūs glābj un ienāk mūsu dzīvē, paliek jautājums par ikdienas grēkiem. Tāpēc Jānis savā vēstulē mums saka, 1.Jāņa 1:9: ja mēs ik dienas atzīstamies savos grēkos, tad Dievs ir uzticams un piedos mums, balstoties uz upuri, ko Jēzus ir darījis par mums.

Mums jātiek “glābtiem” ik dienas. Tāpēc ka Jēzus Kristus dzīvo kristiešos, Viņš ir līdzās, lai ik dienas “glābtu” mūs no grēkiem un to postošās ietekmes mūsu dzīvē. Mums kā kristiešiem ir garīgi jāpieaug, lasot Viņa Vārdu, caur sadraudzību ar citiem kristiešiem, kā arī, katru dienu pieņemot praktiskus lēmumus.

Saskatot, ka mēs esam grēcinieki, mums ir personiski jāatsaucas glābšanai no grēka, ko Dievs piedāvā Kristū. Tā nav reliģioza vai automātiska pieredze. Viscaur Jaunajā Derībā cilvēki tiek aicināti “ticēt” Jēzum Kristum, kurš spēj glābt viņus no grēcīgā stāvokļa un no ikdienas grēkiem. Apustuļu darbi 16:30-31 ir šī principa labs piemērs. Pāvils aicina “ticēt” tam, ko Jēzus darījis, nodrošinot glābšanu, un aicina piedzīvot, ko patiešām nozīmē glābšana.

Ko tieši nozīmē “ticēt/ uzticēties” Jēzum Kristum? Ko tas nozīmē – vienkārši apzināties savā prātā tikai faktus. Faktiem un informācijai pašiem par sevi nav dzīvības, kaut arī tie ir ļoti svarīgi. Es rīkošos saskaņā ar to, ko esmu dzirdējis un zinu. Romiešiem 10:9-10, 14, 17

Ticēt/ uzticēties kaut kam/ kādam nozīmē ļaut mūsu ticības/ paļāvības objektam, šajā gadījumā Dievam/ Jēzum rīkoties ar mums tā, kā mēs esam dzirdējuši, ka tas/ Viņš spēj. Ja konkrētas zāles var mani darīt veselu, tad es tās dzeru un ļauju, ka tās manī paveiks to, ko ārsts par tām bija teicis. Man nav jāizliekas – vai nu tās mani darīs veselu vai arī nē. Lūkas 7:50

Jēzus ir teicis, ka Viņš piedos, dos mums mieru un iavedīs mūs atpakaļ dzīvās attiecībās ar Dievu, no kura mēs reiz tikām atdalīti. (Jāņa 14:27, Efeziešiem 2:8-9, 13-14)

Slava Dievam, ka mēs, kristieši, esam “glābti” no mūžīgās atšķirtības no Dieva un “glābti” ik dienas no grēka varas.